Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

28. siječnja 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) br. 158/2013 – Valjanost – Antidampinška pristojba na uvoz pripremljenih ili konzerviranih agruma podrijetlom iz Kine – Izvršenje presude kojom je utvrđena nevaljanost prethodne uredbe – Ponovno pokretanje prvog ispitnog postupka radi određivanja uobičajene vrijednosti – Ponovno uvođenje antidampinške pristojbe na temelju istih podataka – Ispitno razdoblje koje treba uzeti u obzir“

U spojenim predmetima C-283/14 i C-284/14,

povodom zahtjevâ za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koje su uputili Finanzgericht Düsseldorf (Financijski sud Düsseldorf, Njemačka) i Finanzgericht Hamburg (Financijski sud Hamburg, Njemačka) svojim odlukama od 4. lipnja 2014. odnosno 1. travnja 2014., koje je Sud zaprimio 11. lipnja 2014., u postupcima

CM Eurologistik GmbH

protiv

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

i

Grünewald Logistik Service GmbH (GLS)

protiv

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik trećeg vijeća, u svojstvu predsjednika četvrtog vijeća, J. Malenovský (izvjestitelj), M. Safjan, A. Prechal i K. Jürimäe, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Jääskinen,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 20. svibnja 2015.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za CM Eurologistik GmbH i Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), K. Landry, *Rechtsanwalt*,

* Jezik postupka: njemački

— za Vijeće Europske unije, S. Boelaert, u svojstvu agenta, uz asistenciju B. O'Connora i S. Crosbyja, *solicitors*, kao i S. Gubel, *avocat*,

— za Europsku komisiju, T. Maxian Rusche i R. Sauer, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 24. rujna 2015.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na ocjenu valjanosti Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 158/2013 od 18. veljače 2013. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 49, str. 29.).

2 Zahtjevi su upućeni u okviru spora između društva CM Eurologistik GmbH (u daljnjem tekstu: CM Eurologistik) i Hauptzollamta Duisburg (Glavna carinarnica Duisburg, Njemačka) te spora između društva Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (u daljnjem tekstu: GLS) i Hauptzollamta Hamburg-Stadt (Glavna carinarnica Grada Hamburga) do kojih je došlo jer su ta carinska tijela navedenim društvima naplatila antidampinšku pristojbu na uvoz konzerviranih mandarina podrijetlom iz Kine.

Pravni okvir

3 Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), koja je stupila na snagu 11. siječnja 2010., stavila je izvan snage i zamijenila Uredbu Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996., L 56, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 2117/2005 od 21. prosinca 2005. (SL L 340, str. 17., u daljnjem tekstu: Uredba br. 384/96). Osnovna uredba kodificira i u sličnim formulacijama kao što su u Uredbi br. 384/96 preuzima odredbe potonje uredbe.

4 Članak 1. Osnovne uredbe, pod naslovom „Načela", određuje:

„1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Zajednici nanosi štetu.

2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u Zajednicu iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.

[...]"

5 U skladu s člankom 2. Osnovne uredbe, pod naslovom „Utvrđivanje dampinga":

„A. Uobičajena vrijednost

1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici. […]

7.

(a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva [...] uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Zajednicu, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Zajednici za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. […] [...]“

6 Članak 5. Osnovne uredbe, pod naslovom „Pokretanje postupka“, u stavku 9. određuje:

„Ako je, nakon savjetovanja, očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od podnošenja zahtjeva i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, nakon savjetovanja, o tome se obavještava podnositelja zahtjeva u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesen zahtjev.“

7 Članak 6. Osnovne uredbe, pod naslovom „Ispitni postupak“, određuje:

„1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Zajednice. Ispitni postupak ujedno pokriva i damping i štetu, a oboje se ispituje istodobno. Za potrebe reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o dampingu uobičajeno pokriva ispitno razdoblje ne kraće od šest mjeseci odmah po pokretanju [neposredno prije pokretanja] ispitnog postupka. Podaci u vezi razdoblja nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

[…]

9. Kad god je moguće, za postupke pokrenute prema članku 5. stavku 9., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja postupka u skladu sa zaključcima donesenim prema članku 8. za preuzimanje obveze ili sa zaključcima donesenim prema članku 9. za konačnu mjeru.“

8 U skladu s člankom 11. Osnovne uredbe, pod naslovom „Trajanje, revizija nakon isteka mjere i povrati“:

„1. Antidampinška mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i, u mjeri u kojoj je potrebno kako bi se suzbio damping koji nanosi štetu.

2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. […]

[…]

3. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije [...].

Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak dampinga i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, odnosno da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila damping koji nanosi štetu.

[...]“

9 Člankom 23. Osnovne uredbe, pod naslovom „Stavljanje izvan snage“, propisano je:

„Uredba (EZ) br. 384/96 stavlja se izvan snage.

Međutim, stavljanje izvan snage Uredbe (EZ) br. 384/96 ne dovodi u pitanje valjanost postupaka pokrenutih na temelju te Uredbe.

[...]“

Glavni postupci i prethodna pitanja

Činjenice koje su dovele do donošenja Uredbe br. 158/2013

10 Komisija je privremene zaštitne mjere protiv uvoza konzerviranih mandarina uvela Uredbom (EZ) br. 1964/2003 od 7. studenoga 2003. o uvođenju privremenih zaštitnih mjera protiv uvoza pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) (SL L 290, str. 3.). Ta je uredba stupila na snagu 9. studenoga 2003. i primjenjivala se do 10. travnja 2004.

11 Na temelju uredbi Vijeća (EZ) br. 3285/94 od 22. prosinca 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 518/94 (SL L 349, str. 53.) i br. 519/94 (EZ) od 7. ožujka 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz iz pojedinih trećih zemalja i o stavljanju izvan snage Uredbi (EEZ) br. 1765/82, (EEZ) br. 1766/82 i (EEZ) br. 3420/83 (SL L 67, str. 89.), Komisija je 7. travnja 2004. donijela Uredbu (EZ) br. 658/2004 o uvođenju konačnih zaštitnih mjera protiv uvoza pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) (SL L 104, str. 67.), koja se primjenjivala od 11. travnja 2004. do 8. studenoga 2007.

12 Prije nego što su te mjere istekle, španjolski savez prerađivačke industrije voća i povrća podnio je zahtjev za produženje tih mjera koji je Komisija odbila.

13 Taj je savez 6. rujna 2007. Komisiji podnio pritužbu zbog dampinga u vezi s uvozom određenih pripremljenih ili konzerviranih agruma podrijetlom iz Kine.

14 Smatrajući da su u toj pritužbi navedeni dovoljni dokazi, Komisija je 20. listopada 2007. objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka u vezi s uvozom pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL C 246, str. 15.).

15 U tom se rješenju kao ciljani proizvodi navode mandarine (uključujući tangerine i satsuma mandarine), klementine, wilking mandarine i ostali slični hibridi pripremljenih ili konzerviranih agruma, bez dodanog alkohola, s dodanim šećerom ili drugim sladilima ili bez njih, kako su definirani u broju 2008 Kombinirane nomenklature u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1549/2006 od 17. listopada 2006. (SL L 301, str. 1., u daljnjem tekstu: KN), podrijetlom iz Kine, a uobičajeno se prijavljuju pod podbrojevima 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 KN-a. Pritom se u navedenom rješenju pojašnjava da su navedeni podbrojevi navedeni samo indikativno. Što se tiče

određivanja uobičajene vrijednosti tih agruma, Komisija u svojem rješenju navodi da je – zbog nepostojanja proizvodnje dotičnog proizvoda izvan Zajednice i Kine, osim u pogledu proizvođača-izvoznika koji pruže dokaz o tome da posluju u uvjetima tržišnog gospodarstva i u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe – podnositelj pritužbe dokazao uobičajenu vrijednost u odnosu na Kinu na „drugoj razumnoj osnovi“, to jest na temelju „odgovarajuće prilagođene“, stvarno plaćene ili naplative cijene u Zajednici za istovjetan proizvod.

16 Dana 4. srpnja 2008. Komisija je usvojila Uredbu (EZ) br. 642/2008 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 178, str. 19.). Iz uvodne izjave 12. te uredbe proizlazi da je ispitni postupak za utvrđivanje dampinga obuhvaćao razdoblje od 1. listopada 2006. do 30. rujna 2007., dok je ispitni postupak za utvrđivanje štete obuhvaćao razdoblje od 1. listopada 2002. do kraja ispitnog razdoblja. Što se tiče utvrđivanja uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda, u uvodnim izjavama 38. do 45. te uredbe navodi se da je zbog izostanka suradnje proizvođača iz treće zemlje uobičajena vrijednost u pogledu svih odabranih izvoznika utvrđena na drugoj razumnoj osnovi, to jest na temelju stvarno plaćene ili naplative cijene u Zajednici za istovjetan proizvod.

17 Vijeće Europske unije 18. prosinca 2008. donijelo je Uredbu (EZ) br. 1355/2008 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 350, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 82., str. 61.), koja je stupila na snagu 31. prosinca 2008. U skladu s uvodnom izjavom 17. te uredbe, nije podnesen nikakav drugi argument koji bi mogao izazvati sumnju u pogledu metodologije primijenjene na izračun uobičajene vrijednosti. Komisija posebno ističe da upotreba podataka o cijenama druge zemlje uvoznice ili objavljenih podataka nije mogla biti razumno rješenje jer se zbog izostanka suradnje „analogne zemlje“ ti podaci nisu mogli provjeriti u skladu sa zahtjevima članka 6. stavka 8. Osnovne uredbe. Zato uvodna izjava 18. Uredbe br. 1355/2008 navodi da su uvodne izjave 38. do 45. Uredbe br. 642/2008 potvrđene.

18 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda Europske unije 23. ožujka 2009. dva poduzetnika obuhvaćena antidampinškom pristojbom koja je uvedena Uredbom br. 1355/2008 pokrenula su postupak radi poništenja te uredbe.

19 Presudom od 17. veljače 2011., Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods/Vijeće (T-122/09, EU:T:2011:46) Opći je sud usvojio tužbu, smatrajući da je Uredba br. 1355/2008 zahvaćena povredom prava na obranu kao i da ne sadržava obrazloženje. Slijedom toga, poništio je tu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na navedena dva trgovačka društva, tužitelje u tom predmetu.

20 Istodobno je Finanzgericht Hamburg (Financijski sud Hamburg), povodom spora između GLS-a i Glavne carinarnice Grada Hamburga u vezi s naplatom antidampinške pristojbe uvedene Uredbom br. 1355/2008, 11. svibnja 2010. uputio Sudu Europske unije prethodno pitanje radi ocjene valjanosti te uredbe.

21 Presudom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Sud je utvrdio da je Uredba br. 1355/2008 nevaljana.

22 Sud je u toj presudi istaknuo da u slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnog gospodarstva, prema članku 2. stavku 7. točki (a) Osnovne uredbe, Komisija – koja je dužna provesti ispitni postupak i donijeti privremene antidampinške uredbe – i Vijeće – koje je nadležno za donošenje konačnih antidampinških uredbi – moraju ispitati je li moguće odrediti uobičajenu vrijednost dotičnog proizvoda na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnog gospodarstva ili na temelju cijene koja se primjenjuje na izvoz iz takve treće zemlje u druge zemlje. Tek ako se pokaže da takvo određivanje nije moguće, uobičajena vrijednost može se odrediti upućivanjem na drugu razumnu osnovu. Slijedom toga, u ispitnom postupku koji je prethodio donošenju Uredbe br. 1355/2008 Komisija je sa svom potrebnom dužnom pažnjom trebala ispitati informacije koje je imala na raspolaganju kako bi među zemljama tržišnog gospodarstva pronašla „analognu zemlju“. Međutim,

Sud je iz statističkih izvješća Eurostata (Statistički ured Europske unije) utvrdio da je u razdoblju od 2002./2003. do 2006./2007. ostvaren ništa manje značajan uvoz proizvoda u Europsku uniju koji su obuhvaćeni podbrojevima 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 KN-a podrijetlom iz trećih zemalja tržišnog gospodarstva, a osobito iz Izraela, Svazija, Tajlanda i Turske. Naime, ta statistička izvješća u pogledu uvoza navedenih proizvoda sadržavala su sljedeće podatke (u tonama):

Obujam uvoza	2002./2003.	2003./2004.	2004./2005.	2005./2006.	2006./2007. (PE)
Kina	51.282,60	65.895,00	49.590,20	61.456,30	56.157,20
Izrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svazi	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turska	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Tajland	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 U tim okolnostima, Vijeće i Komisija trebali su po službenoj dužnosti ispitati je li ijedna od tih država tržišnog gospodarstva mogla biti „analogna zemlja“ u smislu članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe. Slijedom toga, Sud je smatrao da Vijeće i Komisija nisu poštovali zahtjeve koji proizlaze iz te odredbe s obzirom na to da su uobičajenu vrijednost predmetnog proizvoda odredili na temelju stvarno plaćene ili naplative cijene u Uniji za sličan proizvod a da nisu pružili dokaz o tome da su uložili sav potreban trud kako bi tu vrijednost utvrdili na temelju cijena koje su se za taj isti proizvod primjenjivale u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva.

24 Tom prigodom Sud je u točki 35. presude GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), kao odgovor na tvrdnju da Eurostatovi statistički podaci nisu mjerodavni, naglasio, s jedne strane, da se navedeni podaci koji su zatraženi odnose na dotični proizvod i, s druge strane, da je iz usporedbe statističkih podataka koji se navode u Uredbi br. 642/2008 u vezi s uvozom dotičnog proizvoda iz Kine i statističkih podataka priopćenih Sudu razvidno da se potonji podaci isključivo odnose na uvoz dotičnog proizvoda.

25 Komisija je 19. lipnja 2012. u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o antidampinškim mjerama protiv uvoza pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine i ponovnom pokretanju antidampinškog ispitnog postupka u vezi s uvozom pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL C 175, str. 19.), u kojoj napominje da je odlučila ponovno pokrenuti antidampinški ispitni postupak i da se „ponovno pokretanje postupka odnosi isključivo na provedbu zaključka Suda [u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]“. Tim rješenjem također se obavještavaju carinska tijela da s obzirom na navedenu presudu uvoz dotičnih proizvoda u Uniju više ne podliježe antidampinškoj pristojbi i da se pristojbe koje su na te proizvode naplaćene na temelju Uredbe 1355/2008 moraju vratiti ili otpustiti.

26 Vijeće je 18. veljače 2013. donijelo Uredbu (EU) br. 158/2013. Potonja uredba stupila je na snagu 23. veljače 2013. i istekla je 31. prosinca 2013.

27 Uvodne izjave 32., 33., 43., 47., 48., 54. i 86. Uredbe br. 158/2013 glase:

„(32) U [presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) u pogledu određivanja analogne zemlje] Sud je protumačio statistiku koju je Komisija dostavila Sudu 27. srpnja 2011. kao podatke koji se odnose isključivo na dotični proizvod. Međutim, Komisija je ponovno ispitala puni opseg svakog broja KN-a uključenog u statistiku i valja napomenuti da je opseg tih statističkih podataka širi od samog proizvoda koji podliježe mjerama, s obzirom na to da uključuju brojeve KN-a 2008 30 55, 2008 30 75 i 2008 30 90 u cijelosti. Statistički podaci samo za dotični proizvod

ili sličan proizvod za brojeve KN-a 2008 30 55 i 2008 30 75 za [...] zemlje [navedene u Eurostatovim statističkim podacima koji su bili dostupni tijekom ispitnog postupka] tijekom ispitnog razdoblja su sljedeći:

Zemlja	Obujam uvoza (u tonama)
[Kina]	49.791,30
Tajland	666,10
Turska	151,20
Izrael	4,80
Svazi	0

(33) Za broj KN-a 2008 30 90 statistički podaci uključivali su proizvode različite od dotičnog proizvoda. Zbog toga se ne može zaključiti ništa o uvozu sličnog proizvoda s obzirom na taj broj KN-a. Slijedom toga, iz statističkih podataka ne može se zaključiti da je sličan proizvod uvezen tijekom razdoblja ispitnog postupka u značajnim količinama iz Izraela ili Svazija.

[…]

(43) [...] [P]otrebno je naglasiti da je Komisija odlučila ponovno otvoriti prvi ispitni postupak tako da ga ograniči na moguće utvrđivanje analogne zemlje. Komisija nije utvrdila novo ispitno razdoblje, a protivno pristupu primijenjenom u postupku koji je doveo do presude Industrie des poudres sphériques/Vijeće [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Ta je odluka bila utemeljena na činjenici da, s obzirom na to da su antidampinške pristojbe već bile na snazi, svi podaci prikupljeni tijekom novog ispitnog razdoblja, posebno s obzirom na utvrđivanje štete, ne bi bili pouzdani zbog primjene antidampinških pristojbi. Komisija smatra da bi se o pitanjima koja su stranke iznijele u vezi s navodnim nepostojanjem dampinga u ovom trenutku moglo znatno prikladnije raspraviti u okviru privremene revizije prema članku 11. stavku 3. Osnovne uredbe. Dok je u prvom ispitnom postupku analiza postojanja štete provedena *ex post* za ispitno razdoblje, analiza štete tijekom privremene revizije provodi se *pro futuro* jer na štetu uočenu tijekom ispitnog razdoblja revizije može utjecati činjenica da je antidampinška pristojba u primjeni.

[…]

(47) U presudi [GLS C-338/10, EU:C:2012:158] Sud se posebno pozvao na četiri zemlje iz kojih je, prema Eurostatovim podacima, trebalo biti značajnih uvoza u Uniju za brojeve KN-a 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90. Radi se o Izraelu, Svaziju, Tajlandu i Turskoj. S obzirom na navedeno, Komisija se obratila nadležnim tijelima tih zemalja putem njihovih misija pri Europskoj uniji. Svima se obratila prije djelomičnog ponovnog otvaranja ispitnog postupka i ponovno u vrijeme otvaranja tog postupka. Od dotičnih misija kao i delegacija Europske unije u tim četirima zemljama zatraženo je da navedu moguće domaće proizvođače istovjetnog proizvoda i, ako oni postoje, da pomognu pri ostvarivanju suradnje s njima.

(48) Iako im se Komisija obratila dva puta, odgovori misija Svazija i Tajlanda pri Europskoj uniji nisu primljeni. Primljeni su odgovori misija Izraela i Turske. Turska misija dostavila je adrese šestero navodnih proizvođača, dok je izraelska misija obavijestila službe Komisije da u Izraelu nije bilo proizvodnje istovjetnog proizvoda tijekom [ispitnog razdoblja] (i da trenutačno nema takve proizvodnje).

[…]

(54) Uzimajući u obzir primjedbe stranaka i analizu tih primjedbi kao i nesuradnju potencijalnih proizvođača iz trećih zemalja unatoč velikim naporima službi Komisije, zaključeno je da uobičajenu vrijednost nije moguće odrediti na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u tržišnom gospodarstvu treće zemlje, a kako je propisano člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe.

[…]

(86) Što se tiče zahtjeva da analiza štete treba biti utemeljena na novijim podacima [...], primjećuje se da će na novije podatke utjecati činjenica da je antidampinška pristojba u primjeni. Prema tome, najprimjereniji instrument za analizu novijih podataka jest privremena revizija kako je propisano člankom 11. stavkom 3. Osnovne uredbe, a ne novi ispitni postupak [...].“ [neslužbeni prijevod]

Činjenice predmeta C-283/14

28 CM Eurologistik pruža usluge skladištenja i distribucije. CM Eurologistik 20. ožujka 2013. u propisno ovlašteno carinsko skladište stavio je 48.000 kutija s po 24 konzerve mandarina bez dodanog alkohola i s dodanim šećerom (13,95%), svaka po 312 grama (g), razvrstano pod tarifnim podbrojem 2008 30 75 90 oznake Integrirane tarife Europskih zajednica (TARIC), podrijetlom iz Kine. Istu količinu robe u navedeno skladište ponovno je stavio 25. ožujka 2013.

29 U travnju 2013. CM Eurologistik u tri je navrata iz carinskog skladišta uzeo navedene kutije s konzervama, u količini koja je odgovarala otprilike 19.296 kilograma (kg) mandarina, te je zatim podnio prijavu za puštanje tih proizvoda u slobodan promet.

30 Rješenjem od 7. svibnja 2013. Glavna carinarnica Duisburg utvrdila je antidampinšku pristojbu koju CM Eurologistik treba platiti u iznosu od 9 657,99 eura.

31 CM Eurologistik uložio je prigovor protiv tog rješenja pozivajući se na nevaljanost Uredbe br. 158/2013.

32 Ta je carinarnica odlukom od 9. rujna 2013. odbila prigovor jer je smatrala da je vezana Uredbom br. 158/2013 i da nije počinila nikakvu pogrešku u njezinoj primjeni.

33 CM Eurologistik podnio je tužbu protiv te odluke pred Finanzgerichtom Düsseldorf (Financijski sud Düsseldorf), pozivajući se na isti argument kao u prigovoru.

34 U tim je okolnostima Finanzgericht Düsseldorf (Financijski sud Düsseldorf) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li Uredba br. 158/2013 valjana?“

Činjenice predmeta C-284/14

35 GLS u Europsku uniju uvozi konzervirane mandarine podrijetlom iz Kine.

36 Rješenjem od 3. travnja 2013. Glavna carinarnica Grada Hamburga utvrdila je društvu GLS uvoznu carinu, uključujući 62.983,52 eura antidampinških pristojbi na temelju Uredbe br. 158/2013.

37 GLS je 30. travnja 2013. toj carinarnici uložio prigovor protiv tog rješenja, pozivajući se na nevaljanost Uredbe br. 158/2013.

38 Navedena carinarnica odlukom od 24. svibnja 2013. odbila je prigovor kao neosnovan. Tom prigodom napomenula je da nije nadležna za ocjenjivanje valjanosti uredbi koje su usvojile europske institucije.

39 GLS je 26. lipnja 2013. podnio tužbu protiv te odluke pred Finanzgerichtom Hamburg (Financijski sud Hamburg).

40 U tim je okolnostima Finanzgericht Hamburg (Financijski sud Hamburg) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li valjana [sporna provedbena] uredba iako se nije temeljila na neovisnom antidampinškom ispitnom postupku provedenom neposredno prije njezina donošenja, nego na nastavljenom antidampinškom ispitnom postupku koji je u to vrijeme već bio proveden za razdoblje od 1. listopada 2006. do 30. rujna 2007., pri čemu je Sud u svojoj presudi GLS smatrao da je provedba tog ispitnog postupka povrijedila zahtjeve koji proizlaze iz Uredbe br. 384/96, što je imalo za posljedicu to da je Sud u navedenoj presudi utvrdio nevaljanost Uredbe br. 1355/2008 [...] koja je donesena na temelju tog ispitnog postupka?“

41 Rješenjem predsjednika Suda od 16. srpnja 2014. predmeti C-533/14 P i C-536/14 P spojeni su u svrhu pisanog i usmenog postupka kao i u svrhu donošenja presude.

O prethodnim pitanjima

Uvodna razmatranja

42 Iz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da sudovi koji su ih uputili dijelom imaju slične dvojbe u pogledu valjanosti Uredbe br. 158/2013. Uzimajući u obzir o kakvim je dvojbama riječ, valja zaključiti da svojim pitanjima, koja dijelom valja ispitati zajedno, ti sudovi u biti pitaju je li Uredba br. 158/2013 nevaljana zbog:

— toga što u Uredbi br. 384/96 ili u Osnovnoj uredbi koja je donesena kasnije nema odredbe koja izričito predviđa mogućnost ponovnog pokretanja postupka nakon što je utvrđeno da je antidampinška uredba nevaljana;

— povrede članka 6. stavka 9. Osnovne uredbe;

— povrede članka 6. stavka 1. Osnovne uredbe;

— nepravilnosti razloga koji je u Uredbi br. 158/2013 istaknut kao opravdanje za odluku Vijeća i Komisije da zadrže prvo referentno razdoblje i

— povrede članka 266. UFEU-a.

43 U svojem očitovanju tužitelji u glavnim postupcima ističu dva dodatna razloga nevaljanosti Uredbe br. 158/2013 koji se u biti temelje na nepoštovanju područja primjene *ratione temporis* Osnovne uredbe kao i na povredi njezina članka 2. stavka 7. točke (a).

44 Međutim, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, postupak ustanovljen člankom 267. UFEU-a temelji se na jasnoj podjeli uloga između nacionalnih sudova i Suda, na način da je isključivo na nacionalnom sucu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koju će donijeti da, uvažavajući posebnosti predmeta, ocijeni je li prethodna odluka nužna za donošenje presude kao i koliko su pitanja koja postavlja Sudu relevantna (presuda Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 26.).

45 Iz dobro utvrđene sudske prakse također proizlazi da članak 267. UFEU-a ne otvara strankama spora koji se vodi pred nacionalnim sucem mogućnost pravnog lijeka pa Sud načelno ne može ispitati valjanost akta Unije samo zato što je neka od stranaka u svojem pisanom očitovanju pred njime istaknula to pitanje (vidjeti u tom smislu presudu Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, t. 27. i navedenu sudsku praksu).

46 U tim okolnostima nije potrebno proširiti ispitivanje valjanosti Uredbe br. 158/2013 i na moguće razloge nevaljanosti na koje se nisu pozvali sudovi koji su uputili zahtjev.

Nepostojanje u Uredbi br. 384/96 ili u Osnovnoj uredbi koja je donesena kasnije odredbe koja izričito predviđa mogućnost ponovnog pokretanja postupka nakon što je utvrđeno da je antidampinška uredba nevaljana

47 Sud koji je uputio zahtjev u predmetu C-284/14 u biti pita je li Uredba br. 158/2013 nevaljana zbog odluke Vijeća i Komisije da ponovno pokrenu postupak, s obzirom na to da ni Uredba br. 384/96 ni Osnovna uredba koja je donesena kasnije ne predviđaju takvu mogućnost.

48 U tom pogledu valja podsjetiti da, kada Sud u okviru postupka propisanog člankom 267. UFEU-a utvrdi da je neki akt Unije nevaljan, pravna posljedica njegove odluke jest da dotične institucije moraju poduzeti nužne mjere radi otklanjanja utvrđene nezakonitosti, s obzirom na to da se obveza određena člankom 266. UFEU-a u slučaju poništavajućih presuda analogno primjenjuje i na presude kojima se utvrđuje nevaljanost nekog akta Unije (vidjeti u tom smislu presudu Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, t. 124. i navedenu sudsku praksu).

49 Kako bi ispunile tu obvezu, dotične institucije dužne su poštovati ne samo izreku poništavajuće presude ili presude kojom se utvrđuje nevaljanost već i obrazloženje koje je do nje dovelo i koje predstavlja nužnu potporu, u smislu da je prijeko potrebno za određivanje točnog značenja onoga što je odlučeno u izreci. Naime, upravo je u tom obrazloženju, s jedne strane, točno određena odredba koja se smatra nezakonitom i, s druge strane, u njemu su prikazani točni razlozi nezakonitosti utvrđene u izreci, a koje dotična institucija mora uzeti u obzir kad nadomješta poništeni akt ili akt koji je utvrđen nevaljanim (vidjeti u tom smislu presude Asteris i dr./Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 i 215/86, EU:C:1988:199, t. 27.; Španjolska/Komisija, C-415/96, EU:C:1998:533, t. 31. kao i Italija/Komisija, C-417/06 P, EU:C:2007:733, t. 50.).

50 Nadalje, valja naglasiti, s jedne strane, da članak 266. UFEU-a obvezuje institucije koje su donijele poništeni akt samo da poduzmu mjere za izvršenje poništavajuće presude (presuda Komisija/AssiDomän Kraft Products i dr., C-310/97 P, EU:C:1999:407, t. 50.) i, s druge strane, da poništenje akta Unije ne utječe nužno na povezane pripremne akte (presuda Limburgse Vinyl Maatschappij i dr./Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P do C-252/99 P i C-254/99 P, EU:C:2002:582, t. 73.).

51 Slijedom toga, samo ako je utvrđena nepravilnost dovela do ništavosti cijelog postupka, navedene institucije mogu ponovno pokrenuti postupak od onog dijela u kojem je došlo do nepravilnosti kako bi donijele akt koji zamjenjuje prethodni poništeni akt ili akt koji je utvrđen nevaljanim (vidjeti u tom smislu presudu Italija/Komisija, C-417/06 P, EU:C:2007:733, t. 52. i navedenu sudsku praksu).

52 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, nije nužno da mjerodavni propis izričito predvidi mogućnost ponovnog pokretanja postupka kako bi institucije koje su donijele poništeni akt ili akt koji je utvrđen nevaljanim mogle ostvariti takvu mogućnost. Sud je, uostalom, već imao priliku utvrditi, bez navođenja posebne pravne osnove, da takva mogućnost postoji nakon što je donio presudu kojom je poništio jednu antidampinšku uredbu (vidjeti u tom smislu presudu Industrie des poudres sphériques/Vijeće, C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 82. i 94.).

53 U glavnim postupcima nepravilnost koju je Sud utvrdio u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) odnosila se na to da Komisija nije po službenoj dužnosti ispitala je li neka od zemalja koje se navode u Eurostatovim statističkim podacima koji su bili dostupni u vrijeme ispitnog postupka mogla biti analogna zemlja u smislu članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe i da stoga Vijeće i Komisija nisu pružili dokaz o tome da su uložili svu potrebnu dužnu pažnju kako bi uobičajenu vrijednost dotičnog proizvoda utvrdili na temelju cijena koje su se za taj isti proizvod primjenjivale u nekoj trećoj zemlji tržišnog gospodarstva.

54 Budući da takva nepravilnost nije utjecala na cijeli postupak, nego samo na određivanje te uobičajene vrijednosti, Vijeće i Komisija mogli su radi provedbe presude GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) odlučiti da će ponovno pokrenuti postupak samo od onog dijela ispitnog postupka koji se odnosi na određivanje navedene uobičajene vrijednosti, i to bez obzira na to što takva mogućnost nije izričito predviđena ni Uredbom br. 384/96 ni Osnovnom uredbom koja je donesena kasnije.

55 Slijedom toga, okolnost da ni Uredba br. 384/96 ni Osnovna uredba koja je donesena kasnije ne predviđaju mogućnost da Vijeće i Komisija ponovno pokrenu postupak nakon što je utvrđeno da je antidampinška uredba nevaljana ne dovodi do toga da je Uredba br. 158/2013 nevaljana.

Povreda članka 6. stavka 9. Osnovne uredbe

56 Sudovi koji su uputili zahtjev u biti pitaju je li Uredba br. 158/2013 nevaljana jer je ispitni postupak zaključen više od petnaest mjeseci nakon što je pokrenut, što prema njihovu mišljenju predstavlja povredu članka 6. stavka 9. Osnovne uredbe.

57 U tom pogledu, kao što je to navedeno u točki 54. ove presude, u slučaju da je do nepravilnosti došlo u ispitnom postupku, kao što je to slučaj u predmetima u glavnim postupcima, dotične institucije moraju imati mogućnost ponovno pokrenuti postupak od stadija ispitnog postupka u kojem je nepravilnost nastala.

58 Iz članka 6. stavka 9. svakako proizlazi da se ispitni postupak u svakom slučaju mora završiti u roku od petnaest mjeseci od pokretanja antidampinškog postupka.

59 Međutim, valja zaključiti da se članak 6. stavak 9., koji izričito upućuje na postupke pokrenute na temelju članka 5. stavka 9. Osnovne uredbe, odnosi samo na prvi postupak, a ne i na one koji su ponovno pokrenuti nakon donošenja poništavajuće presude ili presude kojom se utvrđuje nevaljanost.

60 Uostalom, dok je cilj predviđenog roka od petnaest mjeseci da se osigura ekspeditivno vođenje postupaka koji su propisani Osnovnom uredbom, tumačenje članka 6. stavka 9. te uredbe koje daju sudovi koji su uputili zahtjev praktično bi dovelo do nepotrebnog produžavanja postupaka propisanih Osnovnom uredbom jer obvezuje institucije da nakon donošenja takve presude postupke ponovno pokrenu otpočetka i tako uspore njihovo zaključenje.

61 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da se, s obzirom na to da je predmetni postupak ponovno pokrenut, na njega ne može primijeniti rok od petnaest mjeseci predviđen za prve postupke pa nema mjesta utvrđivanju nevaljanosti Uredbe br. 158/2013 na temelju razloga na koji se pozivaju sudovi koji su uputili zahtjev.

Povreda članka 6. stavka 1. Osnovne uredbe

62 Sudovi koji su uputili zahtjev u biti pitaju je li Uredba br. 158/2013 nevaljana jer su Vijeće i Komisija odlučili da neće provesti novi ispitni postupak radi utvrđivanja dampinga na temelju ažuriranog referentnog razdoblja, što prema njihovu mišljenju predstavlja povredu članka 6. stavka 1. Osnovne uredbe.

63 U tom pogledu valja napomenuti da prema članku 6. stavku 1. referentno razdoblje za potrebe ispitnog postupka uobičajeno mora pokriti razdoblje ne kraće od šest mjeseci neposredno prije pokretanja postupka.

64 Međutim, radi izvršenja presude GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Vijeće i Komisija odlučili su s ciljem utvrđivanja dampinga ponovno pokrenuti postupak u stadiju ispitnog postupka, uz primjenu istog referentnog razdoblja.

65 Međutim, Sud je već u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2423/88 od 11. srpnja 1988. o zaštiti od dampinškog ili subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske ekonomske zajednice (SL L 209, str. 1.), koji je sadržavao odredbe slične onima u članku 6. stavku 1. Osnovne uredbe, presudio da su pravila iz te odredbe o određivanju referentnog razdoblja koje treba uzeti u obzir u antidampinškom ispitnom postupku indikativna, a ne prisilna (presuda Industrie des poudres sphériques/Vijeće, C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 88.).

66 Dakako, kako ističe sud koji je uputio zahtjev, iz točke 92. presude Industrie des poudres sphériques/Vijeće (C-458/98 P, EU:C:2000:531) proizlazi da se ispitni postupak mora voditi na temelju što je moguće novijih informacija kako bi se odredile antidampinške pristojbe koje su prikladne za zaštitu interesa industrije Zajednice protiv dampinga.

67 Pritom iz članka 11. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da na temelju podataka o istom referentnom razdoblju dotične institucije mogu tijekom pet godina zadržati na snazi antidampinške pristojbe koje su prikladne za zaštitu interesa industrije Zajednice protiv dampinga.

68 Međutim, u konkretnom slučaju, iako su se institucije pri donošenju Uredbe br. 158/2013 oslonile na podatke o referentnom razdoblju kojim su se koristile prilikom donošenja Uredbe br. 1355/2008, valja naglasiti da su Uredbom br. 158/2013 ponovno uvedene antidampinške pristojbe samo za razdoblje u kojem je trebala biti na snazi Uredba br. 1355/2008, za koju je presudom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) utvrđeno da je nevaljana.

69 U tim okolnostima, uzimajući u obzir poseban kontekst ovih predmeta, to jest da su institucije bile dužne provesti presudu kojom je utvrđena nevaljanost otklanjanjem nezakonitosti koja se odnosila samo na dio pokrenutog postupka, podaci prikupljeni u ispitnom postupku bili su i dalje dovoljno svježi u smislu sudske prakse iz točke 66. ove presude kako bi opravdali uvođenje antidampinških pristojbi do isteka Uredbe br. 158/2013.

70 Zato su nakon ponovnog otvaranja postupka Vijeće i Komisija mogli odlučiti da neće primijeniti novo referentno razdoblje radi određivanja uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda a da time nisu povrijedili članak 6. stavak 1. Osnovne uredbe. Slijedom toga, ne može se utvrditi da je Uredba br. 158/2013 nevaljana zbog neprovođenja novog ispitnog postupka.

Navodna nepravilnost razloga koji je u Uredbi br. 158/2013 istaknut kao opravdanje za odluku Vijeća i Komisije da zadrže prvo referentno razdoblje

71 Sud koji je uputio zahtjev u predmetu C-283/14 u biti pita je li Uredba br. 158/2013 nevaljana s obzirom na to da se, prema njegovu mišljenju, u uvodnim izjavama 43. i 86. Uredbe br. 158/2013 navodi nepravilan razlog kao opravdanje zašto su Vijeće i Komisija odlučili zadržati prvo referentno razdoblje, to jest da bilo koji ispitni postupak koji bi se odnosio na novije razdoblje ne bi bio pouzdan zbog primjene antidampinških pristojbi na temelju Uredbe br. 642/2008, a zatim na temelju Uredbe br. 1355/2008 i da je zato najprimjereniji instrument za analizu novijih podataka privremena revizija u skladu s člankom 11. stavkom 3. Osnovne uredbe.

72 Taj sud s jedne strane ističe da su se tijekom prvog ispitnog razdoblja od 1. listopada 2006. do 30. rujna 2007. također primjenjivale zaštitne mjere na temelju uredbi br. 1964/2003 i 658/2004. Međutim, to nije spriječilo navedene institucije da to razdoblje uzmu kao referentno. S druge strane, budući da članak 11. stavak 3. Osnovne uredbe dopušta da se privremena revizija provodi uz odabir razdoblja tijekom kojeg se primjenjivala antidampinška pristojba kao referentnog razdoblja, isto bi trebalo biti moguće i u slučaju ponovnog otvaranja antidampinškog postupka.

73 Međutim, u točkama 54. i 70. ove presude utvrđeno je da su radi izvršenja presude GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Vijeće i Komisija mogli valjano odlučiti da će ponovno pokrenuti postupak samo od stadija ispitnog postupka koji se odnosi na određivanje uobičajene vrijednosti dotičnog proizvoda i da neće primijeniti novo referentno razdoblje. U tim okolnostima, ako se i pretpostavi da se Uredba br. 158/2013 u uvodnim izjavama 43. i 86. doista temelji na nepravilnom razlogu kao opravdanju zašto su Vijeće i Komisija odlučili zadržati prvo referentno razdoblje, to ne može promijeniti prethodno utvrđenje. Slijedom toga, ne može se utvrditi da je Uredba br. 158/2013 zbog prethodno navedenog razloga nevaljana.

Navodno kršenje članka 266. UFEU-a

74 Sudovi koji su uputili zahtjev pitaju je li Uredba br. 158/2013 nevaljana jer je donesena protivno članku 266. UFEU-a, s obzirom na to da su Vijeće i Komisija u uvodnim izjavama 32. i 33. te uredbe, protivno stajalištu Suda u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), smatrali da je podbroj 2008 30 90 KN-a uključivao proizvode različite od dotičnog proizvoda pa su primijenili podatke o obujmu uvoza dotičnog proizvoda koji se razlikuju od onih iz te presude.

75 U tom pogledu valja naglasiti da prema članku 266. UFEU-a, u slučaju da je neki akt poništen ili je utvrđen nevaljanim, institucije koje su donijele akt dužne su samo poduzeti mjere za izvršenje te presude.

76 Slijedom toga, institucije imaju široku marginu prosudbe u pogledu odlučivanja o sredstvima kojima treba provesti poništavajuću presudu ili presudu kojom se utvrđuje nevaljanost, uz napomenu da ta sredstva, kako je izloženo u točki 49. ove presude, moraju biti u skladu s izrekom predmetne presude i obrazloženjem koje joj predstavlja nužnu potporu.

77 Dakako, u konkretnom slučaju, kako bi izvršili presudu GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Vijeće i Komisija detaljno su proučili Eurostatove statističke podatke u vezi s obujmom uvoza koji se navodi u toj presudi. Međutim, nakon provedene analize, s obzirom na to da su provele drukčiju ocjenu vrste proizvoda koji su obuhvaćeni podbrojem 2008 30 90 KN-a, te institucije utvrdile su da su određeni podaci o količinama uvoza drukčiji od onih koje je naveo Sud.

78 Ipak, kako bi utvrdio da je Uredba br. 1355/2008 nevaljana, Sud u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) nije smatrao nužnim provesti detaljnu analizu sadržaja tih podataka. Sud je utvrdio da su ti podaci poslužili kao pokazatelj da se dotični proizvod proizvodio u ništa manje značajnim količinama u zemljama tržišnog gospodarstva, poput Izraela, Svazija, Tajlanda i Turske, pa se na temelju toga moglo zaključiti da je Komisija propustila po službenoj dužnosti ispitati je li neka od zemalja koje su se navodile u Eurostatovim statističkim podacima koji su bili dostupni u vrijeme ispitnog postupka mogla biti analogna zemlja u smislu članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe.

79 Stoga utvrđenja do kojih je Sud došao u pogledu proizvoda koji su u Eurostatovim statističkim izvješćima obuhvaćeni podbrojem 2008 30 90 KN-a ili podacima o obujmu uvoza dotičnog proizvoda koji se navode u tim istim statističkim izvješćima obvezuju institucije utoliko ukoliko podrazumijevaju, kako je to Sud naglasio u točki 34. presude GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), da je Komisija po službenoj dužnosti trebala ispitati je li neka od zemalja koje su se ondje navodile mogla biti analogna zemlja u smislu članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe.

80 Međutim, unatoč tumačenju statističkih podataka iz uvodnih izjava 31. do 33. Uredbe br. 158/2013, iz uvodnih izjava 47. do 48. te uredbe posebno proizlazi da su institucije doista vodile računa o zaključcima do kojih je Sud u tom pogledu došao jer su izvršile tražene provjere za svaku zemlju koja se spominje u navedenim statističkim izvješćima koja je Sud analizirao u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 U tim okolnostima to što su Vijeće i Komisija, protivno stajalištu Suda u presudi GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), smatrali da je podbroj 2008 30 90 KN-a uključivao proizvode različite od dotičnog proizvoda, pa su primijenili podatke o obujmu uvoza dotičnog proizvoda koji se razlikuju od onih iz te presude, nije protivno članku 266. UFEU-a.

82 Slijedom toga, nema razloga da se Uredba br.158/2013 utvrdi nevaljanom zbog nepoštovanja članka 266. UFEU-a.

83 Uzimajući u obzir sva prethodna razmatranja, valja utvrditi da ispitivanjem upućenih pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi bio takve naravi da bi mogao utjecati na valjanost Uredbe br. 158/2013.

Troškovi

84 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Ispitivanjem upućenih pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi bio takve naravi da bi mogao utjecati na valjanost Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 158/2013 od 18. veljače 2013. o ponovnom uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz pripremljenih ili konzerviranih agruma (i to mandarina itd.) podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

Potpisi